

Misna slavlja i župni oglasi

Pon. 4. prosinca	6 + Josip i Zora i ob. Božičević i Radočaj
Uto. 5. prosinca	6 + Marija i ob. Živčić i Mogaš
Sri. 6. prosinca	6 Na čast Sv. Josipa: + Roža Drašković i Dragan Cazin
Čet. 7. prosinca	6 + Mila i Ivan Božičević
Pet. 8. Prosinca BEZGREŠNA	11.00 SVETIŠTE: Hodočasnička misa (vlč. Dejvs Martinović) 17.30 SVETIŠTE: + Franjo, Ljuba i Spasa Cindrić (mons. T. Šporčić)
Subota 9. Prosinca	6.30 CEROVNIK: Po nakani (al) 15.00 VOJNOVAC: Po nakani (al) 17.30 + dr. Franjo Tuđman, prvi hrvatski predsjednik; Ljuba Mihalić; Marija, Ivan, Anka i Joso Božičević; ob. Keser i ob. Gračanin; Mane Vuković (8. dan).
10. prosinca 2. Došašća	10 SVETIŠTE: Misa za narod 12 CEROVNIK: + Ivan Sabljak (30. dan); Nikola Luketić 16 SKRADNIK: Po nakani (al)

1. ŽUPNA KATEHEZA održava se prema rasporedu po grupama do Bezgrešne.

2. ZORNICE – u Svetištu su od ponedjeljka do petka, a subotom na Cerovniku.

3. BEZGREŠNU ili ZADNJU SVETICU – slavimo u petak, 8. prosinca. Hodočasničku misu u 11 h predvodi mladomisnik iz Plaškog vlč. Dejvs Martinović, župni vikar u Umagu. Večernju misu u 17.30 sati predvodi mons. mr. Tomislav Šporčić, donedavni generalni vikar i župnik u Otočcu te će poslije mise biti prezentirana njegova knjiga tiskana povodom 50. obljetnice svećeništva. Župnik je bio u Oštarija od rujna 1979. do listopada 1979.

4. POSVETA BEZGREŠNOJ – na Bezgrešnu u petak, 8. prosinca na hodočasničkoj misi imat ćemo završetak 280. Obljetnice spomena Karmelske bratovštine u oštarskoj župi i Svetištu te ćemo posvetiti sebe, svoje obitelji i župe dekanata Bezgrešnom Srcu Marijinom.

5. DUHOVNA OBNOVA – za krizmanika je u subotu, 9. prosinca s početkom u 10 h.

6. VJENČANJE: Vjekoslav Bitunjac i Marija Meašić u subotu, 16. prosinca u Tounju.

7. MISA ZA PREDSEDNIKA dr. Franju Tuđmana – u subotu, 9. prosinca u 17.30 h.

8. SLAVIMO MARIJU – Predstavljanje tradicionalnih molitava i napjeva tounjskog kraja u čast Blaž. Djevici Mariji bit će u subotu, 9. prosinca u 18 h u Svetištu.

9. DRUGU ADVENTSKU SVIJEĆU – palimo u subotu, 9. prosinca poslije večernje mise i koncerta. Svijeću će zapaliti g. Tomislav Lipošćak, saborski zastupnik iz Ogulina.

10. ČEPOVI - uz pomoć ogulinske Udruge „Perunika“ otpremljeno je novih 26 skupljenih vreća za Zagreb (26 x 5 kg – ukupno 130 kg). Između Oštaraca i Skradničana te Cerovničana i Vojnovčana posebno se angažirao g. Mijo Ilić. Prema obavijesti PGP 335 i 336 uz tadašnjih 36 vreća **ukupno je otpremljeno 62 vreće**. Skupljamo dalje...

11. OBNOVA CRKVE – doprinosom od 200 kn za Oštarije ili 150 kn za Cerovnik:

Župa Oštarije	IBAN HR30 2340 0091 1101 7283 7
Župa Cerovnik	IBAN HR56 2402 0061 1004 0659 6

Radujte se u Gospodinu uvijek!
Ponavljam: radujte se!
Gospodin je blizu! (Fil 4A.5)

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC
047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com
3. prosinca 2017. • 1. došašća • God. VIII. • br. 49 (379)

Bdijte jer ne znate kad će se domaćin vratiti

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima: »Pazite! Bdijte jer ne znate kada je čas. Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije. Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti – da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro – da vas ne bi našao pozaspale ako iznenada dođe. Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!« *Riječ Gospodnja. (Mk 13, 33-37)*

DODIRNE TOČKE NAVIJEŠTANJA I LITURGIJE:

a) Motiv 1. nedjelje došašća je zadan riječima evanđelja (Mk 13,33) „Pazite, budni budite!“ Ova misao bi trebala prožimati ne samo prvu nedjelju došašća, nego se provlačiti i kroz cijelo došašće.

b) Što nam se više približava konac godine, tim više se traži budnost. Nastupaju sve brojniji lažni proroci i donose stara praznovjerja u novome ruhu. Zapanjujuće veliki broj kršćana se okreće raznim grupama koje su povezane s okultizmom i spiritizmom. Do sada ismijavano praznovjerje gatanja ili vjerovanja u horoskope, uklapaju se u organizirane grupe nezdravog „New-age“ pokreta sve do Thelemasekte (sotonističkog kulta) i tako prožimaju našu postkršćansku Europu mrežom spiritizma i okultizma.

c) Ne bismo smjeli omalovažavati opasnosti! Neke grupe ne samo da zahtijevaju velike napore, nego imaju velik rast, jer oni usmjeravaju svoje ponude prema očekivanjima, trendu, potrebama i zahvaćaju one koji se sve više udaljavaju od Crkve. Tako npr „sveopći život“ nudi nekakvu mješavinu propovijedi na gori, dalekoistočnih učenja o seljenju duša i spiritističkih i okultnih elemenata.

d) Govorimo o ovim opasnostima, uzimajući u obzir mjesne okolnosti, dušobrižnik bi trebao, na 1. nedjelju došašća, tu prekretnicu godine, svjesno otvoriti vrata za razgovore s onima koji su već zahvaćeni gore navedenim, a kojih ima iznenađujuće puno u svakoj zajednici. I zato, uza svu jasnoću i pažnju, treba paziti da se osuđujućim izjavama, unaprijed ne blokira svaka rasprava.

e) Uz pojmove: okultizam je praznovjerje u moć prirode ili natprirode koje može čovjek, svojim znanjem, koristiti za svoje svrhe. Pri tome se razlikuje bijela i crna magija. Bijela magija služi za dobro čovjeku, a crna magija da nanese zlo čovjeku. U ovo spadaju razne molitve ozdravljenja i zaklinjanja.

Spiritizam je praznovjerje, uvjerenje u djelotvornost onostranih (dobrih i zlih duhova) i pokušaj njihovo biće ili moć staviti u službu čovjeka kao npr. predskazivanje budućnosti, tumačenje prošlosti ili otkrivanje nepoznatog preko raznih sredstava kao visak, rašlje, micanje stola i čaša ili direktnim pitanjem pokojnika.

f) U sotonističkom kultu i sličnim magijskim krugovima okultizam i spiritizam imaju uređene međunarodne organizacijske oblike koji su naročito opasni za mlade, kao što su sekte i droge. (don Ivica Matulić)

"Pozivamo i potičemo Hrvate katolike da ne gube nadu i da se ne plaše!"

Priopćenje za javnost biskupa BK BiH

Nakon osuđujuće presude tzv. Hrvatskoj šestorki u Haagu, biskupi Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, uputili su Hrvatima i cjelokupnoj javnosti svoju poruku. Iako osjećamo da bi, nakon presude i tragične smrti Slobodana Praljka u Den Haagu 29. studenoga 2017., šutnja bila najprikladniji izraz naših osjećaja, znamo da, možda i s pravom, svi dobronamjerni ljudi ove zemlje, a napose katolici očekuju i naše javljanje. Naime, i ovim povodom ponavljamo, ono što smo tijekom cijeloga rata ponavljali, da se protivimo i osuđujemo svaki i svačiji zločin i da za svaki treba odgovarati. Ponavljamo i to da su nas tijekom rata najgore boljeli zločini koje su počinili ljudi koje je oprala krsna voda u Katoličkoj Crkvi. Dosljedni tome i svjesni u kakvome svijetu živimo, te kakvih su sve interesa cijeli, napose mali, narodi žrtve bili i ostali, ne želimo komentirati presude Haškoga suda.

Ne smijemo zatvarati oči pred očitom činjenicom da su se od Washingtonskoga i Daytonskoga mirovnog sporazuma, napose pred načinom njihove implementacije, pripadnicima domicilnog hrvatskoga naroda, na različite načine, slale i nastavljaju slati poruke da Bosna i Hercegovina nije i njihova domovina i da za njih u njoj nema mjesta.

Ali, ne možemo i ne smijemo zatvarati oči pred očitom činjenicom da su se od Washingtonskoga i Daytonskoga mirovnog sporazuma, napose pred načinom njihove implementacije, pripadnicima domicilnog hrvatskoga naroda, na različite načine, slale i nastavljaju slati poruke da Bosna i Hercegovina nije i njihova domovina i da za njih u njoj nema mjesta. E, to smatramo nemoralnim i, zato, opasnim i nedopustivim za budućnost ove zemlje i svih njezinih građana i naroda. To je svojevrsan zločin za koji bi mnogi, od onih koji domicilnom hrvatskom narodu upućuju moralne pouke i prijetnje, trebali odgovarati. Ali nažalost, oni neće odgovarati za taj zločin kao što u Den Haagu nisu odgovarali mnogi za zločine počinjene nad pripadnicima ovoga naroda.

Unatoč toj gorkoj i bolnoj činjenici snagom vjere u Boga, koji poznaje svačija djela i proniče i skrivene nakane, u ime Katoličke crkve, ostajemo otvoreni za svaku plodnu suradnju sa svima kojima je stalo do pravednijega i čovjeka dostojnijega općeg stanja u ovoj zemlji. Pozivamo i potičemo naše sunarodnjake Hrvate-katolike da ne gube nadu i da se ne plaše budućnosti u ovoj zemlji. Podsjećamo da je bilo i nepravednijih vremena i težih bremen, ali su naši preci pa i mi sami snagom pouzdanja u Boga i ljubavju prema rodnoj grudi, sve izdržali i preživjeli. Sve će ove nepravde i nevolje proći a ostat će samo dobro što smo ga iz vjere u Boga i iz ljubavi prema čovjeku činili. Za vas i za sve ljude ove zemlje, za sve poginule i pokojne upućujemo svoje molitve dobrome i milosrdnome Bogu!

Biskupi BK BIH

Vinko kard. Puljić, nadbiskup vrhbosanski

mons. Franjo Komarica, biskup banjolučki

mons. Ratko Perić, biskup mostarsko-duvanjski i ap. upravitelj trebinjsko-mrkanski

mons. Tomo Vukšić, vojni biskup u BiH

mons. Pero Sudar, pomoćni biskup vrhbosanski

mons. Marko Semren, OFM, pomoćni biskup banjolučki

Marijina majčinska pomoć na putu ustrajnosti

Problem ustrajnost u izlasku iz grijeha, obraćenju i dobru, jako je naglašen kod većine svetaca. Na putu vjere ne koristi jedno prolazno oduševljenje i trenutno obraćenje, ako poslije ne slijedi kontinuitet i ustrajnost na tom putu. Najbolji se plodovi u duhovnom životu dobivaju po ustrajnosti, dan za danom i godina za godinom. Sjeme koje padne na zemlju mora umrijeti, polagano i neprimjetno rasti, te u vrijeme zrelosti donijeti plod. Marija, koja je uvijek ostala vjerna i ustrajna, pomaže osobama koje se njoj posvete da dobiju tu milost od Boga, te da vjerno ustraju dok ne donesu plod. Sv. Ljudevit bi nas htio voditi putem tog iskustva:

“Napokon ima još jedan poticaj na ovu pobožnost prema Presvetoj Djevici: ona nam je divno sredstvo da ustrajemo u kreposti i ostanemo vjerni. Jer zbilja, zašto većinom grješnička obraćenja nisu trajna? Zašto se tako lako ponovno pada u grijeh? Zašto većina pravednika, umjesto da napreduju iz kreposti u krepost i stječu nove milosti, gube često i ono malo kreposti i milosti što su ih imali? Kazao sam prije da je ta nesreća stoga što se čovjek, iako je tako pokvaren, tako slab i tako nepostojan, ipak uzda u sebe, oslanja se na svoje sile i smatra se kadrim sačuvati blago svojih milosti, svojih kreposti i zasluga. A u ovoj pobožnosti povjeravamo Presvetoj Djevici, Djevici vjernoj, sve što imamo i postavljamo je za opću blagajnicu svih naših dobara, i naravnih i milosnih. Njezinoj se vjernosti povjeravamo, na njezinu se moć oslanjamo, na njezino se milosrđe i ljubav upiremo, da ona sačuva i poveća naše kreposti i zasluge, usprkos đavlu, svijetu i tijelu, koji se naprežu da nam ih odnesu. Kažimo joj kao dobro dijete svojoj majci i vjeran sluga svojoj Gospodarici: “Čuvaj povjereno blago!” (1Tim 6,20). Moja dobra Majko i Gospodarice, priznajem da sam do sada primio tvojim zagovorom od Boga više milosti nego li sam ih zaslužio, i moje me kobno iskustvo uči da nosim to blago u posudi odveć krhkoj te da sam jako slab i jako bijedan, pa ga neću moći sačuvati u sebi, jer sam nejak i prezren (Ps 119, 141); zato primi, molim, na pohranu sve što posjedujem, i sve mi to sačuvaj svojom vjernošću i svojom moću. Što ti čuvaš, ništa ne ću izgubiti; ako me ti držiš, neću pasti; ako me ti štitiš, bit ću zaklonjen od svojih neprijatelja”. Za razmišljanje: Jesam li svjestan posljedica koje grijeh čini u meni i izvan mene? Vidim li u Isusu dobrog pastira koji traži one koji su zalutali u životu? Činim li zadovoljštinu za svoje i tuđe grijeha? Što mi znači Marija na putu ustrajnosti u milosti?

Marija nam pomaže u borbi protiv duha svijeta: “Gdje je Marija, tu nema opakog duha. Najočitiiji je znak da nas vodi dobri duh, ako smo mnogo pobožni Mariji, ako na nju često mislimo i često o njoj govorimo. To je misao jednog sveca koji nadodaje da je često sjećanje i zazivanje Marije siguran znak da nam duša nije umrla po grijehu, kao što je disanje stalan znak da tijelo nije mrtvo. Tko god, dakle, želi napredovati na putu savršenstva bez ikakva straha i varke, kojima su lako podložne osobe odane molitvi, i naći Isusa sigurno i savršeno, neka se prihvati dragovoljno, “velikodušno i spremna duha”, ove Marijine pobožnosti, koju možda do sada nije poznao, i neka udari ovim izvrsnim putem, koji je za nj nov, a što mu ga evo pokazujem kao još uzvišeniji put (usp. 1Kor 12,31). Taj je put označio Isus Krist, utjelovljena Mudrost, jedini naš Poglavica, pa mi, Kristovi udovi, idući njegovim stopama ne možemo zalutati. Taj je put lak, jer ga napunja punina milosti i pomazanja Duha Svetoga; na njemu nema umora niti uzmicanja s njega. Taj je put kratak, koji nas učas dovodi k Isusu Kristu. Taj je put savršen: na njemu nema nimalo blata, nimalo prašine, ni najmanjeg kala grijeha. Napokon, taj je put siguran. On nas izravno i sigurno dovodi k Isusu i u život vječni, bez skretanja desno ili lijevo. Krenimo, dakle, tom stazom i idimo njome dan i noć, sve do punine dobi Isusa Krista.” Za razmišljanje: Razlučujem li duh svijeta koji danas djeluje na ljude? Koliko se duh svijeta odražava u mom životu? Svjedočim li u ovom svijetu evanđeosku mudrost?